

Nye kendelser om inkassosalærer

Advokatnævnet har i to nyere afgørelser taget stilling til advokatens salær i inkassosager. I begge sager blev salæret nedsat.

NÆVNET HAR AFSAGT kendelser i to salærklager vedrørende størrelsen af opkrævede inkassosalærer. Den første sag vedrørte et salær i en udenretlig inkassosag, hvorimod der i den anden sag var tale om et salær i en indenretlig inkassosag.

Der sondres mellem udenretlig og indenretlig inkasso, fordi fastsættelsen af inkassosalær til dels reguleres af forskellige regelsæt.

REGLER PÅ OMRÅDET

Inkassosalær i udenretlig inkasso beregnes som udgangspunkt efter bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om *udenretlige* inddrivelsesomkostninger. Af § 3, stk. 1 i bekendtgørelsen fremgår det blandt andet: *“Har fordringshaveren anmodet en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, kan fordringshaveren kræve betaling af skyldneren for det hermed forbundne rimelige salærkrav.”* Ifølge § 3, stk. 2 kan salærkravet dog ikke overstige det beløb, der er fastsat i bekendtgørelsens bilag 1. Bilag

1 indeholder en opstilling af det inkassosalær, der maksimalt kan kræves i relation til størrelsen af den enkelte fordring.

Ved *indenretlig* inkasso beregnes inkassosalæret efter landsretspræsidenternes vejledende salærtakster, (se artikel i *Advokaten* 2004, side 38-39 af generalsekretær Henrik Rothe og juridisk konsulent Rasmus Møller Madsen, Advokatsamfundet).

Fælles for beregningen af advokaters inkassosalær for såvel udenretlig som indenretlig inkasso er retsplejelovens § 126, stk. 2, hvorefter advokater ikke må opkræve højere vederlag end, hvad der kan anses som rimeligt.

UDENRETligt INKASSOSALÆR

• **Kendelse nr. 02-0301-07-2465 vedrørende udenretligt inkassosalær**

Klagen blev indgivet ultimo 2007 og er derfor behandlet efter de regler for behandling af klagesager, der var gældende før 1. januar 2008. Det betyder,

at kredsbestyrelsen har truffet afgørelse i salærklagen som 1. instans, og kendelsen er herefter indbragt for Advokatnævnet.

En advokat klagede på vegne en debitor over det inkassosalær, der var opkrævet af indklagede i en udenretlig inkassosag. Indklagede repræsenterede en bank i forbindelse med inddrivelse af et tilgodehavende ifølge et gælds-brev på oprindelig 33.300.000 kroner. Indklagede tog kravet til inkasso og opgjorde inkassosalæret til 414.375 kroner inkl. moms. Da debitor ikke reagerede på inkassobrevet, indbragte indklagede sagen for fogedretten. Debitor nægtede sagen fremmet, og den blev optaget til skriftlig forberedelse. Fogedretten afsagde kendelse om fremme af udlægsforretning, hvorefter indklagede begærede udlæg i debitorens ejendom og senere tvangsauktion over ejendommen.

Klager påstod inkassoomkostningerne nedsat og gjorde blandt andet gældende, at inkassoomkostningerne var opgjort urimeligt, at det følger af rentelovens § 9 a, at kreditor kan afkræve debitor rimelige og relevante omkostninger, at det følger af praksis, at kreditor ikke kan kræve betaling for omkostninger, der ligger ud

over, hvad der sædvanligvis er forbundet med inddrivelseskridtet, at inkassosalæret ud fra en konkret vurdering skal være rimeligt, at maksimalbestemmelsen i bekendtgørelsen alene regulerer, hvad kreditor maksimalt kan beregne sig og ikke, hvad kreditor under alle omstændigheder er berettiget til, at der ikke er lovhjemmel til at pålægge debitor at betale et beløb i den nævnte størrelsesorden, at et af hovedhensynene er, at omkostningerne skal afspejle arbejdets omfang, og endelig at beløbet ikke afspejler de omkostninger, der har været forbundet med sagen.

Indklagede påstod inkassosalæret godkendt og anførte blandt andet, at han brugte ikke mindre end 20 timer på inkasso- og fogedsagen, at det af bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger fremgår af bilag 1, at der kan kræves 4.500 kroner ekskl. moms for beløb mellem 200.001 kroner op til 500.000 kroner, og at der herefter kan kræves 1 procent af det beløb, der overstiger 500.000 kroner, at man fra Justitsministeriets side har ønsket, at der skal opkræves et procentvis højere salær for inddrivelse af fordringer over 500.000 kroner, da beløbsgrænsen her er 1 procent, at

Nyt fra Advokatnævnet

efter EU-direktivets artikel 6 kan medlemslandene fortsætte eller opretholde regler, der giver kreditor en bedre beskyttelse, end hvad der følger af direktivets regler, at bekendtgørelsen blev implementeret for at ensrette reglerne i medlemslandene og gøre dem mere gennemsigtige, så der kunne opstå en ensartet praksis, at inkassosalæret ikke overstiger de beløbsgrænser, der er fastsat i bilag 1, og at der er tale om en fordring på 33.300.000, der kun kunne inddrives ved en inkasso- og fogedsag med efterfølgende tvangsauktionsbegæring.

Fem medlemmer af kredsbestyrelsen deltog i behandlingen af sagen. Ved kendelse af 1. juli 2008 traf kredsbestyrelsen følgende afgørelse:

“Kredsbestyrelsen finder, at klageren efter praksis har en retlig interesse i at få prøvet størrelsen af de opkrævede inkassoomkostninger, og kredsbestyrelsen finder ikke, at

klageren ved passivitet har fortabt denne prøvelsesret.

3 medlemmer udtaler:

Det fremgår udtrykkeligt af bilag 1 til Bekendtgørelse 202-07-12, nr. 601, om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling, at de anførte takster er udtryk for, hvad fordringshaveren maksimalt kan kræve, at skyldneren for den enkelte fordring skal betale i omkostningsbeløb.

Da udgangspunktet er, at inkassoomkostningerne må fastlægges på grundlag af sædvanlige salærparametre og under hensyn til oplysningerne om sagens karakter, den medgåede tid og de involverede økonomiske værdier, finder disse medlemmer, at salæret skal nedsættes til 60.000 kroner ekskl. moms.

1 medlem udtaler:

Salæret skal nedsættes til 90.000 kroner ekskl. moms på baggrund af det af flertallet anførte.

1 medlem udtaler:

Det fremgår af bilag 1 til bekendtgø-

relsen fra 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger – hvorved det tidligere gældende faste takstsystem blev afløst – at de anførte takster er udtryk for, hvad fordringshaveren maksimalt kan kræve. Af rentelovens § 9 a fremgår, at kreditor kan afkræve debitor “rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen.”

Arbejdets omfang er en af flere parametre, der indgår i vurderingen af, om et advokatsalær er rimeligt.

Dette medlem er ikke enig med klageren i, at hovedhensynene bag inddrivelsesbekendtgørelsen og rentelovens § 9 a er, at omkostningerne skal afspejle arbejdets omfang – maksimaltaksten for inkassering af mindre tilgodehavender udløser som altovervejende hovedregel ikke et inkassosalær af en størrelse, der på nogen måde afspejler arbejdets omfang, og ved indførelsen af maksimaltaksterne blev muligheden for regulering i opadgående retning afskåret.

Derimod er der tale om en afvejning af interesserne i forhold til de involverede økonomiske værdier contra medgået tid og sagens karakter, hvor hovedhensynet i inkassosager synes at være, at de involverede økonomiske værdier stadig skal tillægges en meget væsentlig betydning for, hvornår et inkassosalær er “rimeligt” i forhold til maksimaltaksterne inden for dette sagsområde, hvor tidsforbruget har

betydelig mindre vægt end inden for andre områder af advokatbistand.

Maksimaltaksterne inden for inkasso er ikke ubekendt for debitorer, der har mulighed for at indrette sig herpå på samme måde, som de kan indrette sig på rentesatser. Det er således omkostninger, der sædvanligvis er forbundet med det pågældende inddrivelseskridt.

Som anført af klager fremgår det af hændelsesforløbet, at det har været et relevant skridt at tage fordringen på godt 33,2 mio. kroner til inkasso samt at foretage de beskrevne opfølgningsskridt frem til debitorens betaling af de skyldige beløb umiddelbart for tvangsauktionen.

Der ses således ikke at foreligge en relevant begrundelse for at nedsætte salæret, der holder sig inden for rammerne af inddrivelsesbekendtgørelsen.

Dette medlem godkender derfor salæret på 414.375 kroner ekskl. moms.

Som følge af det anførte nedsættes [indklagedes] salær fra 414.375 kroner ekskl. moms til 60.000 kroner ekskl. moms.”

Indklagede indbragte afgørelsen for Advokatnævnet, hvor syv medlemmer deltog i behandlingen af sagen. Ved kendelse af 3. november 2008 traf nævnet følgende afgørelse:

“6 medlemmer stemte for at utale:

Med den begrundelse, som flertallet i kredsbestyrelsens kendelse har anført, nedsætter nævnet salæret til 90.000 kroner ekskl. moms.

1 medlem stemte for at udtale:

I henhold til de grunde, der er anført af kredsbestyrelsens flertal, stadfæster dette medlem kredsbestyrelsens kendelse og nedsætter salæret til 60.000 kroner ekskl. moms.

Som følge af udfaldet af stemmeafgørelsen nedsætter Advokatnævnet salæret til 90.000 kroner ekskl. moms.”

INDENRETTLIG INKASSOSALÆR

• Kendelse nr. 2008-01-0909 vedrørende indenretligt inkassosalær

Klagen vedrørende indenretlig inkassosalær blev indgivet i 2008, og sagen er derfor behandlet efter de nye regler af Advokatnævnet.

I denne sag klagede en advokat på vegne af debitor over indklagedes salær i en indenretlig inkassosag. Indklagede repræsenterede en bank, der havde et pantebrev i debitorens ejendom. Indklagede skrev til debitor, at han var blevet anmodet om at inkassere bankens tilgodehavende og derfor havde indleveret sagen til fogedretten. Ud over det skyldige beløb, renter og gebyrer opkrævede indklagede salær, jf. landsretspræsidenternes salær-

takster inkl. moms på 323.830 kroner. Debitor var forinden modtagelsen af indklagedes brev indkaldt til møde i fogedretten. Debitor betalte det opkrævede beløb, og sagen blev kaldt tilbage fra fogedretten.

Klager påstod salæret nedsat og gjorde blandt andet gældende, at udgifter til advokatbistand skal erstattes med et passende beløb, jf. retsplejelovens § 316, stk. 1, 2, at der må skeles til principperne for fastsættelse af et rimeligt salærkrav ved udenretlig inkasso i en sag, hvor indklagede alene havde udarbejdet krævebrev, fogedrekvisition og tilbagekaldelse fra retten også selv om praksis tilsiger, at der skal tages udgangspunkt i landsretspræsidenternes salærtakster, at der henvises til rentelovens § 9 a og § 3 i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger, at landsretspræsidenternes takster alene er vejledende, at der ved fastsættelse af salæret skal ske en samlet vurdering af sagens karakter, fordringens størrelse og arbejdets art og omfang, og at salæret ikke er rimeligt i forhold til, at der var udarbejdet et krævebrev, en fogedrekvisition og en tilbagekaldelse.

Indklagede påstod salæret godkendt og henviste til, at

der ikke er opkrævet et udenretligt inkassosalær, idet sagen ikke har været behandlet efter reglerne om udenretlig inkasso, at indklagedes klient selv forestod rykkerprocedure, fremsendelse af opsigelsesbrev og varsel om retlig inkasso, at indklagedes brev til debitor var et orienteringsbrev, hvoraf det fremgik, at sagen var indleveret til retten, hvilket vil sige, at der var tale om retlig inkasso, hvor salærtaksterne er fastsat af landsretspræsidenterne, at salæret følger disse takster, at kreditor og debitor uden indklagedes mellemkomst aftalte at trække sagen tilbage fra retten, at indklagede blev instrueret i at trække sagen tilbage, og at indklagede ikke har modtaget nogen indbetaling, idet det blev aftalt mellem kreditor og debitor, at debitor indbetalte direkte til kreditor.

Fem medlemmer af Advokatnævnet deltog i behandlingen af sagen. Ved kendelse af 26. januar 2009 udtalte nævnet:

“Det er uoplyst fra indklagedes side, hvilket beløb indklagede har modtaget i honorar fra sin klient (banken) for assistance med inkasso af gæld som opgjort i indklagedes skrivelse af 11. april 2008.

Det kan imidlertid lægges til grund, at klager er blevet opkrævet

og har betalt til kreditor et “salær, jf. landsretspræsidenternes salærtakster inkl. moms” på 323.830 kroner.

Disse takster er imidlertid vejledende, og retsplejelovens § 126, stk. 2, hvorefter advokater ikke må kræve højere vederlag end, hvad der kan anses for rimeligt, finder fortsat anvendelse. Indklagede har ikke ønsket at oplyse nærmere om tidsforbrug eller andre forhold af betydning for bedømmelsen af et rimeligt salær.

På denne baggrund finder nævnet, at et rimeligt salær for det udførte arbejde kan fastsættes til 10.000 kroner ekskl. moms, som anført af klager.”

På baggrund af ovenstående er det altså nævnets opfattelse, at på trods af de reguleringer, der er gældende for inkassosalærer, må advokater ikke kræve et højere honorar, end hvad der er rimeligt under hensyn til sagens beskaffenhed, det med sagen forbundne ansvar, det anvendte tidsforbrug og det opnåede resultat, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

LÆS MERE

Nævnets praksis i inkassosager kan læses på Advokatnævnets hjemmeside www.advokatnævnet.dk